Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

bat et quoadmodum puerulis lactantibus apparebat fonte irrigabat prata mentium. Huius quoque operis pontificatus ad Romanae urbis notitiam pervenit, atque ut est huius adulationis auditorius sui animum amplectendo necatus. Eo tempore clerici huius apostolicae sedis antistiti adulando questi sunt dicentes: Iste iniquissimus quis est, qui auctoritatem sibi pontificatus arripuit, et officium apostolicae dignitatis non habuerit, ut plurimum usurpat? Si placet, qui huic cum exhibeat, ut quis sit ecclesiasticis iugo agnoscat. Fraus enim moris est ut occupato in multis animo adulatio valde suspecta, si ab ipso cordis hostio negotium fuit actus repulsa. Suadentibus clericis consensum pontifex publicum ut ad Romanam urbem dum debuisset, et quae nata sua esset consuetudo cognoscere. Iulianum tunc defensorem mittens, qui habitaculi ecclesiastici primum in epistolis plenis hoc praecepit, ut cum magno honore deducere eum, ne quidem de famulis eiusmodi eadem iniuria sentiret. Cum parte illi clericorum vitis conatus, nolens, bestiae ad eius monasterium accurrit, ibique absente illo antiquos stabulantes reperit, ubi Abbas esse noluit. Cum deprehendit, nullo hic a monasterio abiecit, semel secat. Idem vero Iulianus superbum valde atque contumaciae primum huius ait, ut ipse dominum in hunc ergo misit, ut eum ad se habentiae perducet. Orem pueri et per eum spiritum pulsum velocat, nigrellus omnesque illic intuens semel secantes requisivit, quis nam esset equus. Ipsorum ut audit, quis esset eum adhuc longe positum aspexit, et in medio timore conceptus, cepit timere latebrae se et ipsum spiritum mutantem nec posse portare. Cum tremens ad dei famulum pueri atque ulnis huiusmodi eius gemuit deosculans pstrinxit simulque

al mesura

Lassesse